

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 55/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Pavla Legiňa - STAVOMONT, bytom Z., zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Advokátska kancelária, Z., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 294/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Pavla Legiňa – STAVOMONT o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. marca 2005 doručená sťažnosť Pavla Legiňa - STAVOMONT, bytom Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 294/97.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: *„Žalobou zo dňa 6. 10. 1997 sa domáham proti žalovanému V. F., bytom Z., zaplata 63.666.- Sk s príslušenstvom, pričom svoje nároky opieram o hodnoverné a teda nespochybniteľné dôkazy.*

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 18. 11. 2003 pod sp. zn. 35 C 294/97-151 mojej žalobe len čiastočne vyhovel, keď odporcu zaviazal na zaplatenie 12.250.- Sk spolu s 18 %-ným úrokom z omeškania od 28. 9. 1996 do zaplatenia. Konanie v časti zaplatenia príslušenstva pohľadávky za dobu od 1. 12. 1993 do 27. 9. 1996 zastavil. V ostatných častiach súd návrh zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu som podal v zákonnej lehote vo všetkých jeho častiach (...) dňa 31. 3. 2004 odvolanie. (...) Výzvou zo dňa 26. 4. 2004 pod sp. zn. 35 C 294/97 ma Okresný súd Bratislava III vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 2.546.- Sk. Dňa 14. 5. 2004 som podal prostredníctvom môjho právneho zástupcu žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, do ktorej som sa dostal bez svojho zavinenia. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 8. 9. 2004 pod sp. zn. 35 C 294/97-180 mi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Proti tomuto uzneseniu som prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dňa 27. 9. 2004 odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30. 11. 2004 pod sp. zn. 2 Co 347/04-188 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. (...)

Z dôvodov porušovania mojich ústavných práv žiadam poskytnúť primerané finančné zadošťačenie vo výške 50.000.- Sk.

Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vyniesol toto rozhodnutie:

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 294/97-180 porušil právo Pavla Legiňa – STAVOMONT, bytom Z., aby sa jeho vec prejedнала bez zbytočných prieťahov zaručené v článku 48 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky.

2. Pavlovi Legiňovi – STAVOMONT priznáva primerané finančné zadošťačenie vo výške 50.000.- Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III, povinné vyplatiť do 60 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo

slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a teda aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pri tom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

Sťažovateľ v *petite* svojej sťažnosti, ktorá bola ústavnému súdu doručená 23. marca 2005, namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 294/97. Z obsahu sťažnosti jednoznačne vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už tvrdené porušovanie označeného základného práva sťažovateľa na okresnom súde netrvalo. Sťažovateľ uviedol, že 18. novembra 2003 bol vo veci vynesенý rozsudok. „*Proti tomuto rozhodnutiu som podal v zákonnej lehote vo všetkých jeho častiach (...) dňa 31. 3. 2004 odvolanie.*“ Konanie, v ktorom malo dochádzať k zbytočným prietahom, bolo už skončené najneskôr 18. novembra 2003.

Tento skutkový stav, ktorého relevantnosť nemal ústavný súd dôvod spochybňovať (kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa), bol základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, ústavný súd už o jeho žiadosti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania

nerozhodol, lebo ich poskytnutie je v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy (resp. § 56 ods. 4 a § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) viazané na vyhovie st'aznosti.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2005